

***Dare to share* - Implementatieplan**

Inleiding

In oktober 2015 bracht de werkgroep Kennisdeling haar advies uit over kennisdeling binnen het onderwijs aan de Universiteit van Amsterdam. Het rapport is vervolgens binnen de UvA verspreid en aan de academische gemeenschap voorgelegd voor commentaar. Op het rapport is uitgebreid gereageerd. Vervolgens heeft de werkgroep in december een reactie en een reflectie op deze commentaren gegeven. Het adviesrapport is daarna uitgebracht als een UvA-white paper.

Het adviesrapport *Dare to Share* bevat negen aanbevelingen voor de UvA en haar faculteiten. De rector heeft de werkgroep gevraagd een Plan van Aanpak te schrijven waarin wordt aangegeven hoe deze aanbevelingen kunnen worden geïmplementeerd.

Kennisdeling in het onderwijs

Kennisdeling is belangrijk om docerende professionals aan de UvA te ondersteunen kwalitatief hoogwaardig onderwijs te geven, zo blijkt uit het adviesrapport. Onder kennisdeling verstaat de werkgroep Kennisdeling Onderwijs UvA: het delen van didactische informatie en ervaringen uit de dagelijkse onderwijspraktijk. Dat kan op verschillende niveaus, van werkvorm of toets tot curriculum. Door kennisdeling kan de docerende professional leren van de ervaring van anderen, nieuwe ideeën opdoen, en daardoor effectiever en prettiger werken en een hogere kwaliteit leveren. Daarnaast helpt kennisdeling het sociale kapitaal en de innovatieve cultuur van de UvA te versterken.

Uit onderzoek van de werkgroep Kennisdeling Onderwijs UvA blijkt dat er veel belangstelling voor en behoefte aan kennisdeling bestaat onder de wetenschappelijke staf. Het daadwerkelijke aanbod aan kennisdelingsinitiatieven aan de UvA is – zowel in vergelijking met die concrete behoefte van onderop als in relatie tot het meer abstracte en strategische belang voor onderwijskwaliteit en organisatieontwikkeling – onder de maat.

Aanpak

De werkgroep Kennisdeling Onderwijs UvA stelt daarom voor dat de UvA structureel maatregelen neemt om het delen van kennis door docerende professionals (van juniordocent tot onderwijsdirecteur) te bevorderen. Alleen zo kan de UvA als geheel nieuwe uitdagingen in het onderwijs adequaat aanpakken, de ambities uit het nieuwe Instellingsplan realiseren, en de docerende professional bij deze ontwikkelingen centraal stellen.

Op basis van een uitvoerige analyse, vele gesprekken met individuele en groepen van stakeholders, inventarisaties van lopende en mislukte kennisdelingsinitiatieven (binnen en buiten de universiteit, binnen en buiten Nederland), een online enquête, een literatuurstudie en een UvA-brede consultatieronde, formuleert de werkgroep negen concrete aanbevelingen. Het is noodzakelijk die negen aanbevelingen in hun samenhang te realiseren, om kennisdeling aan de UvA structureel en duurzaam te bevorderen.

Implementatie

Om deze negen aanbevelingen te implementeren, is het volgens de werkgroep noodzakelijk dat

- decanen en afdelingsvoorzitters kennisdeling structureel onderdeel maken van het HRM/professionaliseringsbeleid;
- ICTS en de UB de noodzakelijke ondersteunende diensten (netwerk, digitale kennisbank) gaan realiseren;
- programmabesturen kennisdeling opnemen in de kwalificatie-eisen van professionaliseringstrajecten;
- er een UvA-brede stuurgroep Kennisdeling wordt ingesteld;
- er op facultair en centraal niveau budget wordt vrijgemaakt om (facultaire) matchmakers en (op centraal niveau) twee projectmedewerkers Kennisdeling aan te stellen.

Uitwerking en concreet voorstel

Om kennisdeling in het onderwijs aan de UvA duurzaam te ondersteunen is het nodig dat de decanen er voor zorgen dat

- elke faculteit een facultaire matchmaker aanstelt die de organisatie van kennisdelingsactiviteiten praktisch ondersteunt, een facultaire (digitale) agenda bijhoudt waarop kennisdelingsactiviteiten worden aangekondigd, informatie over dit aanbod uitwisselt met collega-matchmakers van andere faculteiten, en inventariseert welke onderwerpen zich voor kennisdeling lenen;
- kennisdeling expliciet onderdeel wordt van professionaliseringsactiviteiten;
- de onderwijsinstututen regelmatig (bijvoorbeeld: een keer per maand) kennisdelingsbijeenkomsten organiseren, al dan niet over opleidingen en faculteiten heen;
- de afdelingsvoorzitters (bijvoorbeeld in hun jaargesprekken) actief bevorderen dat WP-leden kennisdelingsbijeenkomsten bezoeken en ook actief kennis delen;

- de afdelingsvoorzitters kennisdelingsactiviteiten, voor docenten die dat wensen, onderdeel maken van de voorwaarden voor bevordering;
- kennisdeling als taakgebied wordt opgenomen in het facultaire basiscompetentieprofiel voor de BKO.

Om kennisdeling in het onderwijs aan de UvA duurzaam te ondersteunen is het verder nodig dat

- er een stuurgroep Kennisdeling Onderwijs UvA wordt ingesteld, samengesteld uit de huidige werkgroep Kennisdeling Onderwijs en met vertegenwoordiging vanuit de programmabesturen voor professionaliseringstrajecten, P&O en de UCO;
- deze stuurgroep op korte termijn een functie-omschrijving maakt voor twee projectmedewerkers Kennisdeling;
- vervolgens op centraal niveau twee projectmedewerkers Kennisdeling worden aangesteld die de stuurgroep ondersteunen, de facultaire matchmakers verbinden, en redactie gaan voeren over het digitale kennisdelingsnetwerk en de daaraan verbonden kennisbank;
- de stuurgroep, in overleg met de programmabesturen c.q. afdelingen P&O, (eerst) een voorstel doet voor de invulling van het taakgebied 'Kennisdeling' voor BKO, SKO en LOL trajecten, en voor de UFO profielen voor wetenschappelijke staf, en (daarna) voor het OBP;
- ICTS, onder regie van de stuurgroep, een concreet voorstel doet op welke manier de behoefte aan een digitaal netwerk kan worden ingevuld, bij voorkeur in directe samenhang met de nieuwe digitale leeromgeving, en dit vervolgens voor financiering bij de Regiegroep inbrengt;
- de UB, onder regie van de stuurgroep, en in samenwerking met de facultaire ICTO afdelingen, vertegenwoordigers van ICTS en Bureau Communicatie een concreet voorstel doet voor organisatie, inrichting en ontsluiting van een digitale kennisbank.